

آموزش در اسارت رتبه‌بندی

غزل لطفی

شاید این روزها مهم‌ترین خبری که در حوزه فرهنگیان به گوش می‌رسد رتبه‌بندی و همسان‌سازی حقوق است که حدوداً از سال ۹۳ تا الان در بحث و گفت‌وگو میان دولت و مجلس در رفت‌وآمد بوده است. تامین معیشت مهم‌ترین مقوله‌ای است که در همه سطوح جامعه و مشاغل باید به آن پرداخت و چالش‌های فعلی آن نیز مانند همه اقشار، گریبان فرهنگیان را هم گرفته است و اعتراضاتی را نیز به همراه داشته است که در روزهای اخیر هم شاهد آن هستیم. معلمین با حقوقی که سال‌هاست به آن معترض هستند با تمام وجود برای آموزش کشور عزیزمان زحمت می‌کشند و از جان مایه می‌گذارند که با هیچ ملاک و معیار مالی نمی‌توان از زحماتشان قدردانی کرد. نمونه این تلاش‌ها را همه ما به‌طور ملموس‌تر از شروع شیوع کرونا و ویروس تا امروز که آموزش مجازی، در صدر سیستم آموزشی کشور قرار دارد، می‌توانیم مشاهده کنیم. در این میان آنچه مورد اعتراض قشر فرهنگی است ابتدا تاخیر در اعمال لایحه رتبه‌بندی و بخش‌هایی مانند پایش و سنجش سطح علمی و همسان‌سازی حقوق فرهنگیان فقط با ۸۰ درصد از دریافتی هیات علمی در سطح آموزش عالی است.

همچنین هم‌رتبه کردن بخشی از جامعه فرهنگی با سطوح پایین‌تر آموزش عالی نیز یکی از دلایل اعتراضات فرهنگیان در این لایحه است. معلمین بر این باور هستند که برگزاری دوره‌های آموزش ضمن خدمت برای بالا بردن سطح علمی آنها کافی است اما به گفته خودشان و بنا بر مستندات سال‌هاست که این دوره‌ها بیشتر و اکثراً پیرامون دورس عمومی و اجتماعی برگزار می‌شود که امر به نظر لازم اما کافی نیست. سرمایه‌گذاری برای معلم، سرمایه‌گذاری برای حال و آینده کشور است و پرداختن به بالا بردن سطح دانش و معیشت فرهنگیان از مهم‌ترین موضوعاتی است که باید در بالاترین سطح مدیریتی کشور و برنامه‌های سیستم آموزشی به آن پرداخته شود. گره خوردن آموزش و معیشت، باعث شده است که آرامش فکری و روحی معلمین از دست برود. معلمین با تمام وجود خود برای فرزندان ایران ما تلاش می‌کنند اما باید پذیرفت وقتی فکرشان مشغول تامین خانه و فرزندان است نمی‌توانند آن‌طور که باید، در کلاس درس که در حال حاضر مجازی و نیازمند تامین ابزار هوشمند نیز هست، حاضر شوند.

اجرایی شدن رتبه‌بندی و مهم‌تر از آن تلاش برای بالا بردن سطح علمی فرهنگیان به‌طور مستمر و در همه سطوح علمی می‌تواند به آرامش این جامعه بزرگ، کمک کند و به نظر می‌رسد نیاز است این روزها، مهم‌ترین دغدغه دولتمردان باشد.

البته معرفی وزیر برای این وزارتخانه کلیدی نیز از ضروریات است تا بتوان با برنامه دقیق و کاربردی اهداف این وزارتخانه را مطرح و مطالبه کرد. مغفول نگه‌داشتن رتبه‌بندی فرهنگیان نتیجه‌ای نخواهد داشت به جز اینکه سیستم آموزشی کشور در بلاتکلیفی باقی بماند. احترام و تامین آرامش فرهنگیان مستقیماً بر حال و آینده سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور تاثیرگذار است. باید پذیرفت معلمی که هر روز اخبار حقوق و رتبه‌بندی را دنبال می‌کند نمی‌تواند با تمرکز کامل به تدریس و تحصیل فرزند ما رسیدگی کند و بهتر است هر چه سریع‌تر به این موضوع رسیدگی شده و تصمیمات عملیاتی صحیح اتخاذ شود. آموزش صحیح و نتیجه‌بخش فقط در آرامش و امید، میسر است. منبع: روزنامه اعتماد 10 مهر 1400 خورشیدی